

Всичко зловещо, всичко ужасно,
 Тамъ сж, мой брате, страшни тегла;
 Птички и пролѣтъ, слънцето ясно
 Не разведряватъ мрачни челà.

Дойде ли пролѣтъ, горитѣ тамо
 Пълнятъ хайдути надлѣжъ и ширъ;
 Твоитѣ братя с'пушки на рамо
 Търсятъ свобода, правда и миръ.

Висятъ бѣсила, клопатъ окови,
 Гробъ до гробъ никне, плачове, викъ...
 Тиранътъ мисли сѣ мжки нови,
 Народътъ клетъ е тамъ мжченикъ.

Вилнѣятъ ходжи в'ржка с'корана,
 Бейове, паши, Кючукъ-Саидъ¹⁾;
 Тамо е ада, тамъ е султана,
 Тамъ е позора, тамъ е Хамидъ²⁾!...

XXI.

Чѣни добро, Гюрге ле.

— Бѣло платно, Гюрге ле,
 Стига бѣли
 Подъ върбитѣ, моме ле,
 Остарѣли.

¹⁾ Великъ везиръ.

²⁾ Султанъ Абдулъ Хамидъ.